

Ordfører og fra det ærede 10de kongevalgte Medlem er kommet Udtalelser, der kunde tyde paa, at man ønskede, at jeg skulde paalægge Overskyldraadet dette eller hint, vil jeg sige: Jeg mener ikke, at Finansministerens Stilling til Overskyldraadet er en saadan, at han kan paalægge det noget. Finansministeren kan henstille til eller rette Anmodning til Overskyldraadet; men Overskyldraadet er efter min Opfattelse en suveræn Institution, der selv er Herre over sin Fremgangsmaade og Herre over, hvor meget det vil offentliggøre. Jeg skal imidlertid gerne paa Foranledning af Udvalgets Betænkning anmode Overskyldraadet om at fremskynde Offentliggørelsen af, hvad det overhovedet mener kan offentliggøres, saa meget som muligt, og jeg skal gøre det opmærksom paa, at der her i dette Ting synes at være Stemning for, at man ikke venter til næste almindelige Vurdering.

Det ærede 10de kongevalgte Medlem mente, at jeg havde Midler i Hænde til at rette paa Overskyldraadets formentlig fejlaktige Afgørelser. Det tror jeg ikke, jeg har, og naar det ærede Medlem i saa Henseende henviste til Ejendomsskyldlovens § 17, saa mener jeg ikke, at der i denne Paragraf er nogen Hjemmel derfor. Det, der er Tanken i § 17, er, at der fra Finansministeriets Side skal gives dem, som skulle foretage Vurderingerne, en Vejledning med Hensyn til den Fremgangsmaade, som de herved bør iagttage. Denne Vejledning blev i sin Tid given i Overensstemmelse med Overskyldraadets Formand og Overskyldraadets daværende Medlemmer, og det er, synes jeg, selvfølgelig, at næste Gang en lignende Vejledning skal gives, saa maa det igen ske under Samarbejde med og i Overensstemmelse med Overskyldraadet. Thi det vilde lidet nytte, at Finansministeriet gav Vejledning i Øst, naar Overskyldraadet svarede i Vest, og Finansministeriet ikke havde noget Middel til at bevæge Overskyldraadet til at ændre sin Opfattelse.

Det ærede 10de kongevalgte Medlem (Estrup) sagde, at Loven var meget mangelfuld med Hensyn til Overskyldraadets Stilling, fordi der intet fandtes om Procesmaaden for denne Højesteret. Nej, det er jo ganske rigtigt, der er ikke truffet

nogen særlige Kauteler i saa Henseende. Men Sagen er jo ogsaa den, at ved denne Højesteret dømmes Folk ikke fra Ære, Liv og Gods (Afbrydelse). . . . Ja, de dømmes til at betale noget i Skat, men det er jo dog ikke saa vigtig en Afgørelse som de, der kunne træffes med Hensyn til et Menneskeliv i Landets Højesteret. Men i øvrigt tror jeg, at man kan se bort fra den rent teoretiske Mulighed, som det ærede 10de kongevalgte Medlem nævnedes for, at Overskyldraadet skulde gaa hen og fælde en Kendelse paa Grundlag af ganske urigtige Anbringender, som den, der havde klaget, ikke en Gang blev gjort bekendt med. Jeg tør indestaa for, at det vil ikke falde Overskyldraadet ind at gøre noget saadant; jeg er ganske sikker paa, at det nuværende Overskyldraad, naar der indkommer Klager, sørger for ad de rigtige Veje at skaffe sig Oplysninger om, hvorvidt de i Klagen anførte Ting ere korrekte, og om de af Skyldraadet anførte Grunde for en Skatteansættelse eller for en Skatteforandring ere holdbare. Jeg er ganske overbevist om, at det nuværende Overskyldraad handler samvittighedsfuldt i saa Henseende. Jeg kan jo i det hele ikke udtale mig synderligt om Overskyldraadets Fremgangsmaade. Jeg kan ikke gøre det officielt i Henhold til den Stilling, jeg har, thi den giver mig ikke Adgang dertil. Naar jeg skal tale om Overskyldraadets Fremgangsmaade, kan jeg egentlig kun gøre det ud fra den Erfaring, jeg har erhvervet derom som Medlem af det i dets første Aar. Jeg sad der indtil Januar Maaned i Fjor, i de sidste 5 Fjerdingaar har jeg ikke deltaget i dets Arbejder. Jeg kan kun sige, at i den Tid, jeg havde med Overskyldraadet at gøre, arbejdede saavel dets Formand som dets Medlemmer med overordentlig Omhyggelighed og Samvittighedsfuldhed med det Stof, der var givet dem.

Det ærede Medlem ønskede at høre noget om, hvorvidt der var gjort Skridt til at skabe den Harmoni mellem de skoy-sagkyndiges Afgørelser, som var forsøgt ved Mødet med Vurderingsformændene og Vurderingsmændene for disses Vedkommende. Ja, ogsaa derom kan jeg kun udtale mig, for saa vidt angaar den Tid, jeg selv har siddet i Overskyldraadet, men jeg